

Eldste Paul V. Johnson
De Halvfjerds

Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os

Prøvelser skal ikke blot prøve os. Lige så vigtigt er det, at de tjener det formål at fremme vores guddommelige natur.

Livet bringer prøvelser og modgang, og nogle af de prøvelser, vi møder i livet kan være ulidelige. Uanset om det er sygdom, svig, fristelser, tab af kære, naturkatastrofer eller andre ildprøver, så er trængsler en del af jordelivets erfaring. Mange har undret sig over, hvorfor vi er nødt til at møde svære udfordringer. Vi ved, at én årsag er at prøve vores tro, for at se om vi er villige til at gøre alt, som Herren har befalet.¹ Heldigvis udgør dette jordeliv den perfekte ramme til at møde – og bestå – disse prøver.²

Men disse prøvelser skal ikke blot prøve os. Lige så vigtigt er det, at de tjener det formål at fremme vores guddommelige natur.³ Dersom vi håndterer disse prøvelser på passende vis, vil de blive helliget til vores gavn.⁴

Ældste Orson F. Whitney har sagt: »Ingen smerte vi lider, og ingen prøve, vi oplever, er spildt ... Alt det, vi lider, og alt det, vi udholder, særligt når vi udholder det tålmodigt, opbygger vores karakter, renses vores hjerte, udvider vores sjæl og gør os mere hensynsfulde og næstekærlige ... Det

er gennem sorg og smerte, slid og trængsel, at vi får den uddannelse, vi kom her for at få.«⁵

For nylig blev en niårig dreng diagnosticeret med en sjælden form for knoglekræft. Lægen forklarede diagnosen og behandlingen, som inkluderede måneders kemoterapi og et stort kirurgisk indgreb. Han sagde, at det ville blive en svær tid for drengen og hans familie, men tilføjede så: »Folk plejer at spørge mig: »Vil jeg være den samme, når sygdomsforløbet er forbi?« Og så svarer jeg dem: »Nej, du vil ikke være den samme. Du vil være meget stærkere. Du bliver sej!«

Til tider kan det virke som om, at vore prøvelser er koncentreret om de områder af vores liv og de dele af vores sjæl, som vi synes at håndtere dårligst. Eftersom personlig vækst er det tilsigtede udkomme af disse udfordringer, bør det ikke komme som nogen overraskelse, at prøvelser kan være yderst personlige – og nærmest laserstyres mod vore særlige behov eller svagheder. Og ingen slipper udenom – især ikke hellige, som stræber efter at

gøre det rette. Nogle lydige hellige kan måske spørge: »Hvorfor lige mig? Jeg prøver på at være god! Hvorfor lader Herren dette ske?« Men lidelsens oven hjælper med at rense selv den bedste af de hellige ved at brænde urenhederne bort og efterlade det rene guld.⁶ Selv rig malm har brug for forædling for at fjerne urenhederne. Det er ikke nok at være god. Vi ønsker at blive som Frelseren, som lærte af alle de »smerter, trængsler og fristelser af enhver art, som han led.«⁷

Crimson-sporet i Logan Canyon er et af mine yndlings vandresteder. Størstedelen af sporet går langs toppen af de høje kalkstensklipper og byder på et smukt skue over bjergene og dalen nedenfor. Men det er dog ikke let at komme op på toppen af klipperne. Sporet går konstant opad, og lige inden man når toppen, støder man på den stejleste stigning på ruten og udsigten over bjergkløften er skjult af selve klipperne. Den sidste anstrengelse er mere end hele indsatsen værd, for når man er nået toppen, er udsigten åndeløst betagende. Og den eneste måde, man kan nyde udsigten på, er ved at gennemføre klatreturen.

Skriften og livet viser, at mange gange kommer de mørkeste tider og de farligste udfordringer umiddelbart forud for de mest bemærkelsesværdige begivenheder og enorm vækst. »For efter megen modgang kommer velsignelserne.«⁸ Israels børn var fanget ved Det Røde Hav, inden det skilte sig.⁹ Nefi stod over for fare, sine brødres vrede og adskillige nederlag, inden han blev i stand til at få fat på bronzepladerne.¹⁰ Joseph Smith blev overvældet af en ond magt, der var så stærk, at han troede, at han var dømt til undergang. Da han næsten var parat til at lade sig glide ned i fortvivlelse, brugte han sine kræfter på at anråbe Gud og i selv samme

øjeblik modtog han besøg af Faderen og Sønnen.¹¹ Undersøgere møder ofte modstand og prøvelser, når de nærmer sig deres dåb. Mødre ved, at fødsels smerter går forud for fødsels mirakel. Gang på gang ser vi forunderlige velsignelser følge store prøvelser.

Da min bedstemor var ca. 19 år gammel, fik hun en meget alvorlig sygdom. Senere sagde hun: »Jeg kunne

ikke gå. Min venstre fod var i dårlig stand efter, at jeg havde ligget i sengen i flere måneder. Knoglerne var bløde som en svamp, og når jeg prøvede at sætte min fod i gulvet, var det som at få elektrisk stød.«¹² Mens hun var tvunget til at holde sengen og led mest, modtog og læste hun nogle brochurer om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Hun blev omvendt og senere

døbt. Mange gange hjælper en særlig udfordring os til at forberede os på noget meget vigtigt.

Når man står midt i problemerne, er det nærmest umuligt at se, at de kommende velsignelser langt vil overgå smerten, ydmygelsen eller den hjertesorg, man oplever i nuet. »Al opdragelse vækker rigtig nok snarere ubehag end glæde, mens den står på, men bagefter bliver frugten fred og retfærdighed for dem, der har gennemgået den.«¹³ Apostlen Paulus sagde: »For vore lette trængsler her i tiden bringer os i overmål en evig vægt af herlighed.«¹⁴ Det er interessant, at Paulus siger »lette trængsler«. Dette kommer fra en person, som blev slået, stenet, led skibsbrud, blev fængslet og oplevede mange andre prøver.¹⁵ Jeg tvivler på, at mange af os ville betegne vore trængsler som lette. Men i sammenligning med de velsignelser og den vækst, vi modtager i sidste ende, både i dette liv og i evigheden, så er vore trængsler i virkeligheden lette.

Vi opsøger ikke selv vore prøvelser og trængsler. Vores personlige rejse gennem livet vil sørge for præcis den rette mængde til vores behov. Mange prøvelser er blot en naturlig del af jordelivet, men de spiller en vigtig rolle for vores fremgang.

Da Frelserens jordiske tjenestegerning nærmede sig slutningen, stod han over for alle tiders sværeste prøve – den ufattelige lidelse i Getsemane og på Golgata. Dette gik forud for den herlige opstandelse og løftet om, at al vores lidelse en dag vil ophøre. Hans lidelse var en forudsætning for den tomme grav den påskemorgen og for vores fremtidige udødelighed og evige liv.

Sommetider ønsker vi vækst uden udfordringer og at udvikle styrke uden modgang. Men vækst kan ikke komme ved at vælge den lette udvej.

Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os.«²⁰

Jeg ved, at Gud og hans søn, Jesus Kristus, lever. Jeg ved også, at vi gennem deres hjælp kan »mere end sejre« over de prøvelser, vi møder her i livet. Vi kan blive som dem. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 1 Pet 1:6-8; Abr 3:25.
2. Se 1 Pet 2:20.
3. Se 2 Pet 1:4.
4. Se 2 Ne 2:2.
5. Orson F. Whitney, i Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 98.
6. Se Es 48:10; 1 Ne 20:10.
7. Se Alma 7:11-12.
8. L&P 58:4.
9. Se 2 Mos 14:5-30.
10. Se 1 Ne 3:4.
11. Se JS-H 1:15-17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, ikke-udgivet historie i forfatterens besiddelse.
13. Hebr 12:11.
14. 2 Kor 4:17.
15. Se 2 Kor 11:23-28.
16. Se Fil 4:13.
17. Robert D. Hales, »Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 6.
18. Alma 36:3.
19. Matt 25:21.
20. Rom 8:35, 37.

Vi forstår jo godt, at en atlet, som ikke vil gennemgå hård træning, aldrig bliver verdensmester. Vi må være forsigtige med ikke at have modvilje over for det, som hjælper med at fremelske den guddommelige natur.

Ikke en eneste af de prøvelser, vi møder, ligger ud over vore evner, fordi vi kan trække på hjælp fra Herren. Alt formår vi i Kristus, der giver os kraft.¹⁶

Efter at have gennemgået alvorlige helbredsmæssige udfordringer, fortalte ældste Robert D. Hales følgende ved en generalkonference: »Ved nogle få lejligheder fortalte jeg Herren, at jeg med sikkerhed havde lært de lektier, jeg skulle lære, og at det ikke ville være nødvendigt for mig at udholde mere lidelse. Sådanne bønner syntes at være forgæves, for det blev gjort klart for mig, at denne rensende prøvelsesproces skulle udholdes i Herrens egen tid og på Herrens egen måde. Jeg lærte også, at jeg ikke ville blive ladet alene, når jeg skulle møde disse prøvelser og trængsler, men at skytsengle ville være hos mig. Der var nogle, som næsten var engle i form af læger, sygeplejersker og mest af alt, min søde partner, Mary. Og ved lejligheder, når Herren ønskede det, blev jeg trøstet af besøg af himmelske hærskarer, der bragte trøst og evig forvisning, når jeg havde brug for det.«¹⁷

Vor himmelske Fader elsker os og vi ved, at hver den, der sætter sin lid til Gud, bliver støttet under sine prøvelser og sine besværligheder og sine trængsler og bliver ophøjet på den yderste dag.¹⁸ Når vi en dag kommer på den anden side af sløret, vil vi ønske mere, end at nogen blot siger: »Ja, så er du færdig.« I stedet ønsker vi, at Herren siger: »Godt, du gode og tro tjener.«¹⁹

Jeg elsker disse ord af Paulus:

»Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd?

Bukarest i Rumænien

